KUUROJEN LEHTI

Tidskrift för Döva

1905

Tässä me nyt sitten olemme opettajinemme, kohta sodan jälkeen kouluun saapuneina ja nyt sen jättävinä. »Elämän koulu» odottaa.

HEINÄKUU
JULI

N:o 7 - 1952

Kuurojen Valistustalon Rahankeräys

Suomen Kuurojen Liitto r.y. on saanut Sisäasiainministeriöltä luvan yleisen rahankeräyksen toimeenpanemiseen koko maassa numeroiduilla keräyslistoilla tammikuun 1 ja joulukuun 31 päivän välisenä aikana 1952 Kuurojen Valistustalon aikaansaamiseksi.

Tämän johdosta kehoitamme kaikkia kuurojenyhdistyksiä, kuurojen urheiluseuroja ja Kuurojen Ystävien paikallisosastoja ryhtymään toimenpiteisiin tehokkaan keräyksen järjestämiseksi paikkakunnillaan, valitsemalla keräystoimikuntia.

Keskuskauppakamari on hyväntahtoisesti asettanut käytettäväksemme **postisiirtotilin n:o 22 240,** Kuurojen Valistustalon Rahankeräys, Helsinki, Liisank. 27 E 10, jolle kerätyt varat voidaan suorittaa.

Keräyspalkkio on 10 % ja sen lisäksi jaetaan seuraavat rahapalkinnot eniten keränneille:

I palkinto 30,000 markkaa
II » 20,000 »
III » 10,000 »

Jokaiselle meistä on tunnettua, että oman talon puute vaikuttaa monella tavoin ehkäisevästi liittomme toimintaan. Emme voi pitää suurempia kokouksia, järjestää kursseja, antaa maaseudulta ammattitaitoa oppimaan tuleville asuntoa ellei meillä ole tarkoitukseen sopivaa Kuurojen Valistustaloa, jossa myöskin kuurojen hyväksi toimivat yhdistykset, seurat ja liitot saisivat tyyssijansa.

Toivomme, että talon hankkimiseen tarvittava rahamäärä saataisiin vuoden kuluessa kokoon. Tämä olkoon jokaisen kuuron ja kuurojen ystävän sydämellä, sillä Kuurojen Valistustalo tulee palvelemaan koko maamme kuurojen parasta.

Vuosi 1952 on Olympiavuosi. Sen vuoksi tehkäämme oikea Olympiatempaus, joka Kuurojen Valistustalon muodossa on tästä kauniina muistomerkkinä osoittamassa kansamme tahtoa kaikkeen hyvään!

KUUROJEN VALISTUSTALON RAHANKERÄYSTOIMIKUNTA

RURIK PITKÄNEN
puheenjohtaja.

EINO KARILAS
sihteeri, Hels. Kuur.yhd. puh.joht.
KUL:n kunniapuheenjohtaja.

LAURI VAINOLA
Taiteilija.

J. K. PALOMAA
Hels. Kuur. Ystävät r.y:n puh.joht.

URHO LEHTIMÄKI
KUL:n varapuheenjohtaja

Penninginsamling för de Dövas Centralgård

Finlands Dövas Förbund r.f. har av Inrikesministeriet erhållit tillstånd till allmän penninginsamling i hela landet från den 1 januari till den 31 december 1952 för uppförandet av en De Dövas Centralgård.

Vi uppmana därför alla föreningar för döva och de dövas idrottsklubbar i landet, samt De Dövas Vänners ortsavdelningar att bilda insamlingskommittér som kunna ordna insamlingen lokalt.

Centralhandelskammaren har beredvilligt ställt till förfogande för vår räkning **postgirokonto N:o 22 240,** De Dövas Centralgårds penninginsamling, Helsingfors, Elisabetsgatan 27 E 10, genom vilket de insamlade medlen kunna inbetalas.

Insamlingsarvode är 10 % och därtill utdelas följande penningpris åt mesta insamlade:

I pris 30.000 mark
II » 20.000 »
III » 10.000 »

För var och en av oss är det känt att förbundet alltid haft lokalbrist, som verkat hämnande på förbundets verksamhet. Vi kunna inte hålla stora möten och sammankomster eller ordna kurser, samt ordna bostad för kursdeltagare från landsorten. Vårt mål är därför ett eget hus eller en Centralgård för döva, varvid även föreningar och klubbar samt förbund kunna erhålla egen härd.

Vi hoppas att tillräckligt med penningmedel strömma in under hela året. Det är varje dövas och deras vänners hopp att De Dövas Centralgård blir en verklighet som blir till gagn för hela landets dövas bästa.

Året 1952 är ett Olympiaår. Låt oss visa då olympiska takter. När Centralgården en gång blir färdig, står den som ett vackert minnesmärke över vårt folks goda vilja att hjälpa.

DE DÖVAS CENTRALGÅRDS PENNINGINSAMLINGSKOMMITTE

RURIK PITKÄNEN
ordförande

EINO KARILAS
sekreterare, HDF:s ordförande,
KUL:s hedersordförande.

LAURI VAINOLA
Konstnär

J. K. PALOMAA
Hels. Dövas Vänner r.f:s ordförande

URHO LEHTIMÄKI
KUL:s viceordförande

KUUROJEN LEHTI

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y:n ÄÄNENKANNATTAJA

HEINÄKUU | 57. VUOSIKERTA | N:o 7 · 1952

KUUROJEN AMMATTIKOULUN

neljännen lukuvuoden (1951—1952) toimintakertomus koulun rehtorin *Heikki Myllärin* kirjoittamana on ilmestynyt painosta. Siinä mainitaan, että viime keväänä saivat tästä koulusta päästötodistuksen 2- ja 3-vuotisen oppiajan suorittaneiden ohella ensimmäiset 4-vuotisen ammattikoulutuksensa päättäneet. Kuluneen lukuvuoden aikana on koulu toiminut entiseen tapaan. Koulun oppilaat ovat saaneet käytännöllisen ammattiopetuksen paikkakunnan käsityö- ja teollisuuslaitoksissa sekä käsityöammatteihin valmistavissa oppilaitoksissa. Tietopuolinen opetus on tapahtunut Turun kuurojenkoulun huoneistossa iltaisin.

Varattomat ja vähävaraiset oppilaat ovat saaneet ammattikoulutuksensa invaliidihuoltolain nojalla invaliidihuoltona. Niihin etuihin, joita tällaiset oppilaat nauttivat, kuuluu täysihoito koulun toimesta hankituissa oppilaskodeissa, viikkoraha oppilaan henkilökohtaisiin menoihin, matkakulujen korvaus ja työpuku. Jokaisen oppilaan invaliidihuollosta päättää sosiaaliministeriö. — Opetus, oppikirjat, koulutarvikkeet ja lääkärinhoito ovat kaikille oppilaille maksuttomat.

Koulu on opetuksen osalta kauppa- ja teollisuusministeriön ja oppilaiden invaliidihuoltoon nähden sosiaaliministeriön alainen.

Ammattikoulun tuntiopettajina on toiminut 13 henkilöä, joista toiset ovat kuulevain ammattikoulujen opettajia.

Koulun työ- ja lukuvuosi on ollut seuraava: Maalari- ja muurarioppilaiden työnopetus alkoi elokuun 1 p:nä ja muiden, paitsi vaatturioppilaiden, elokuun 13 p:nä. Vaatturioppilaiden ja uusien oppilaiden työnopetus alkoi syyskuun 1 p:nä. Kaikkien oppilaiden työnopetus päättyi syyslukukaudelta joulukuun 20 p:nä. Kevätlukukaudella oppilaiden työnopetus alkoi tammikuun 11 p:nä ja päättyi kesäkuun 30 p:nä.

Tietopuolinen opetus alkoi syyskuun 10 p:nä ja päättyi joulukuun 17 p:nä. Kevätlukukaudella tietopuolinen opetus alkoi tammikuun 16 p:nä ja päättyi toukokuun 27 p:nä. Toukokuun 31 p:nä pidettiin lukuvuoden päättäjäiset ja suoritettiin todistusten jako.

Opetusohjelmaan ovat kuuluneet opetusaineet: Äidinkieli, asioimiskirjoitus, kansalaistieto, ammattilaskento ja mittausoppi, ammattitalous, ammattioppi ja piirustus, voimistelu ja ammattityö.

Tietopuolisten ammattiaineiden opetuksessa oppilaat ovat jakautuneet ompelija-, puutyö-, metallityö-, maalari-, muurari- ja vaatturialan oppilasryhmiin.

Oppiennätykset eri aineissa ja eri luokilla ovat asianmukaiset.

Lukuvuoden päättyessä sai päästötodistuksen 16 koulun oppimäärän suorittanutta oppilasta, joista 15 suorittaa ammattikokeet. Näistä ovat valmistuneet:

Ompelijoiksi: Klemettinen, Maija-Liisa, Kota-aho, Ida Marjatta, Mahkonen, Aili Unelma, Muhonen, Siiri Susanna, Sundelin, Elna Annikki Aleksandra.

Muurareiksi: Kannisto, Pentti Eerikki, Palin, Jukka Jalmari, Perttunen, Aate.

Kultasepiksi: Isomäki, Sauli Antti Oskari, Ström, Boris Torsten.

Huonekalujen verhoilijoiksi: Fransas, Asser, Keski-Levijoki, Erkki.

Vaattureiksi: Rauma, Urpo Pentti.

Maalareiksi: Laukkanen, Kauko Paavali.

Autonasentajiksi: Kemppainen, Eino Armas.

Optill. lasien hiojaksi: Väisänen, Tauno Hermanni.

Tunnustukseksi ammattityössä osoittamastaan ahkeruudesta ja tunnollisuudesta ovat seuraavat koulusta päässeet oppilaat saaneet palkintoina: Asser Fransas Arne Blyn Verhoiluliikkeeltä 3.000 mk, Sauli Isomäki ja Boris Ström Kupittaan Kulta Oy:ltä muistoesineet, Maija-Liisa Klemettinen rouva Sylvi Ukkolalta 3.000 mk, Aili Mahkonen

Kuurojen ammattikoulun lukuvuoden lopettajaiset

Kuurojen ammattikoulun neljännen lukuvuoden lopettajaiset pidettiin Turun kuurojenkoulun juhlasalissa lauantaina toukokuun 31 p:nä. Tilaisuuteen oli saapunut koulun opettajain ja oppilaiden ohella paikkakunnan ammatinharjoittajia, joiden luona oppilaat saavat käytännöllisen ammattiopetuksen, oppilaiden omaisia, hoitokotien emäntiä ym. kutsuvieraita runsas joukko. Ohjelma aloitettiin yhteisellä virrellä, jonka jälkeen pastori Lauri Paunu piti kauniin puheen työn merkityksestä ihmiselle. Puhuja totesi, että jokainen hyödyllinen työ on yhtä arvokas ihmiselle Jumalan edessä. Ihminen suorittaa työtä Jumalan kunniaksi ja Hänen pyhä tahtonsa on, että jokainen omalla alallamme suoritamme työmme tunnollisesti ja niin edistämme ei ainoastaan omaa, vaan myös lähimmäistemme ja koko kansamme hyvinvointia ja menestystä. Vaikuttavan puheen jälkeen koulun oppilaskuoro oppilas Sirpa Mannisen johtaessa esitti lausuen ja viittoen kaksi runoa, nimittäin V. A. Koskenniemen Isänmaan kasvot ja virsirunon Siunaa ja varjele meitä.

Rehtori Heikki Mylläri mainitsi puheessaan mm. että koulu toimii toistaiseksi kovin vaikeissa olosuhteissa. Vaikka koulun oppilasmäärä on noussut jo 50 tienoille, ei tällä koululla ole vielä ainoatakaan päätoimista viranhaltijaa eikä omia koulutiloja. On kuitenkin mielihyvin todettava, että näissä vaikeissa olosuhteissa oppilaat ovat saaneet tarkoituksenmukaisen tietopuolisen sekä käytännöllisen opetuksen ja edistyneet erittäin hyvin. Puheensa jälkeen rehtori jakoi päästötodistukset koulusta pääseville oppilaille, joita oli 16, ja puhui heille sitten velvoittavia sanoja oikean elämäntien valitsemisesta ja sillä kulkemisesta. Lopuksi puhuja toivotti koulun puolesta onnea ja menestystä koulusta pääseville oppilaille.

Sitten puhui koulusta pääseville oppilaille koulun johtokunnan puheenjohtaja johtaja U. Kierimo. Hän toivotti johtokunnan puolesta onnea nuorille koulun oppimäärän suorittaneille ja kuvaili heille evästykseksi niitä ominaisuuksia, mitkä takaavat ihmiselle menestymisen mahdollisuudet elämänsä taipaleella.

Oppilaiden kiitollisuuden osoituksena ojennettiin kauniit kukkas- ja esinelahjat koulun rehtorille ja op. Brusilalle. Koulusta pääsevien oppilaiden mielialoja tulkitseva oppilas Kauko Laukkasen puhe jäi hänen sairastumisensa johdosta tilaisuudessa pitämättä. Puheen julkaisemme alempana lehdessämme. Lämminhenkinen tilaisuus päättyi yhteiseen virteen ja sitä seuranneeseen pastori Paunun esittämään Herran siunaukseen.

Tilaisuuden yhteyteen oli järjestetty eri ammattialojen oppilaiden piirustustöiden näyttely, joka herätti suurta mielenkiintoa.

---

ompeluliike Fabiennelta 2.000 mk ja Urpo Rauma Turun Vaatturiammattikoululta 2.500 mk.

Kouluun pyrkijöitä ilmaantui viime vuoden hakuaikana 29, joista tyttöjä oli 12 ja poikia 17. Tytöistä 10 pyrki ompeluoppiin sekä 1 kirjansitojan- ja 1 kutojanoppiin. Pojista 4 halusi vaatturin, 3 puusepän sekä metallisorvaajan, muurarin, kultasepän, maalarin, leipurin, piirtäjän, suutarin ja sepän ammattialalle 1 kullekin. 2 mieshakijaa ei maininnut ammattialaa. Kouluun voitiin kutsua 16 oppilasta, 7 tyttöä ja 9 poikaa. Eräs poikaoppilas ei kuitenkaan saapunut kouluun ja 2 poikaoppilasta erosi syyslukukauden päätyttyä haluttomuuden takia.

Lukuvuoden päättyessä koulussa on 47 oppilasta, Tytöistä on 14 ompelija-, 1 vaatturi-, 1 piirtäjän- ja 1 kirjansitojanoppilaana. Pojista on 6 verhoilija-, 5 vaatturi-, 5 maalari-, 4 muurari-, 2 puusepän-, 2 latoja-, 2 kultasepän-, 2 hopeasepän-, 1 autonasentaja- ja 1 opt. hiojanoppilaana.

Oppilaiden keski-ikä on I:llä luokalla 22,7 vuotta, nuorin on 18- ja vanhin 33-vuotias; II:lla luokalla 21,6 vuotta, nuorin 19- ja vanhin 29-vuotias; III:lla luokalla 22,7 vuotta, nuorin 17- ja vanhin 26-vuotias ja IV:llä luokalla 23,0 vuotta, nuorin 20- ja vanhin 26-vuotias.

Kaikki oppilaat ovat suorittaneet täydellisen kuurojenkoulun kurssin. 6 tyttöoppilasta on lisäksi suorittanut Nikkarilan talouskoulun kurssin.

Lukuvuoden päättyessä annetuissa todistuksissa oli I:n luokan oppilaiden huolellisuuden keskiarvo 8 ja edistymisen keskiarvo 7,6, II:n luokan vastaavat keskiarvot olivat 8,2 ja 8,1, III:n luokan 8,7 ja 8,4 sekä IV:n luokan 9 ja 8,4. *Plm.*

Puhe Kuurojen Ammattikoulun 4:n lukuvuoden päättäjäisissä, Turussa 31. 5. 1952

Kunnioitettu koulun rehtori, arvoisat opettajat ja hyvät koulutoverit.

Kun meillä on tänään Ammattikoulumme lukuvuoden päättäjäiset, niin tahtoisin minäkin tämän juhlapäivämme johdosta lausua muutaman sanan.

Olemme taas päässeet lukuvuoden loppuun. Näin oppilaan kannalta on jälleen syytä korostaa sitä meille kuuroille suuriarvoista asiaa, että tällainen koulu on olemassa. Ammattikoulumme viettää tänään 4:nen lukuvuotensa päättäjäisiä. Yhä suuremmaksi kasvaa se kuurojen joukko, joka on saanut täällä opetuksen johonkin ammattiin. Miten suuriarvoista tämä meille itsekullekin on, sitä tuskin osaamme edes täysin arvioida.

Tänä päivänä on täällä taas meitä pieni joukko, jotka jo useamman vuoden täällä oltuamme pääsemme nyt pois koulusta, kotiimme ja siihen ammattityöhön, johon olemme opetuksen saaneet.

Mikä onkaan suurempi tyydytyksen ja ilon aihe ihmiselle, kuin saada työskennellä täysin voimin omalla alallaan ja omassa työssään. Onhan sanottu, että työ, ja varsinkin hyvin suoritettu työ on ihmisen paras kunnia. Valmiiksi saatu työ suo tekijälleen sellaisen tyydytyksen tunteen, jota mikään muu ei voi korvata. Meillä kuuroilla on monet rajoitukset työskennellä täysin tehokkaasti jossakin työssä ilman ammattitaitoa. Mutta kun meille tällaisessa oppilaitoksessa on valmistettu tilaisuus ammattiopin saantiin, niin voimme mekin tuntea tuota työn iloa ja osallistua tuottavaan työhön siellä, missä olemme.

Kun tulin tänne kouluun lähes kolme vuotta sitten, tuntui alussa kaikki vähän oudolta ja uudelta. Pian totuin kuitenkin koulun ohjelmaan ja pääsin kiinni oman ammattialani opin alkeisiin. Myös tämä vanha, kunnianarvoisa Turun kaupunki on näinä vuosina ennättänyt tulla tutuksi. — Näin perästäpäin kulunutta aikaa ajatellessa ei voi olla toteamatta, että aika on mennyt nopeasti. Käytännöllinen työ päivisin sekä kirjaopinnot iltaisin ovat kuuluneet arkipäivien ohjelmaan. Sunnuntaisin taas olemme retkeilleet kaupungin ympäristössä tai osallistuneet kerhotoimintaan.

Näistä menneistä vuosista haluan tässä yhteydessä sekä omasta että toisten nyt koulunsa lopettavien puolesta lausua suuren kiitollisuutemme ensinnäkin koulun rehtoria kohtaan, joka niin monella tavalla on työskennellyt meidän hyväksemme. Samoin haluamme kiittää kaikkia opettajiamme, jotka ovat niin auliisti meitä opettaneet ja ohjanneet käytännöllisissä töissä.

Koulumme opettajakunnan lisäksi tunnemme kiitollisuutta myös valtiovaltaa kohtaan, sillä onhan koulumme valtion ylläpitämä. Olemme kiitollisia niille henkilöille, jotka ovat olleet Kuurojen Ammattikoulun perustamis-asiaa ajamassa ja ovat nyt huolehtineet sen ylläpitämisestä. Minusta tuntuu, että ne ihmiset ovat nähneet välähdyksen kuurojen maailmaan ja tietävät, että elämä siellä ei aina ole helppoa. Tämän tietäen ovat he halunneet meitä auttaa. Minä uskon, että se työ on ollut siunauksellista työtä, joka vielä tulee tekijänsä palkitsemaan. Uhrautuvaa työtä huonompiosaisten auttamiseksi ja heidän elinehtojensa kaikinpuoliseksi parantamiseksi on varmaankin runoilijakin tarkoittanut, kun on sanonut:

»Antajaa ja auttajaa aina työnsä kiittää,
siunauksen kylväjä, siunauksen niittää».

Me täältä lähtevät oppilaat toivomme, että tämä koulu saisi taas ensi syksynä ja vuodesta vuoteen koota entisiä ja uusia oppilaita tänne opin ääreen. Ja minä uskon, että tämän koulun tarpeellisuus on jo valtiovallan taholta niin huomattu, että taloudelliset mahdollisuudet opetuksen antamiseksi kuuroille ovat taatut. Onhan yhteiskunnankin edun mukaista, että me kuurot pääsemme tuottavaan ammattityöhön rinta rinnan kuulevien kanssa. Kun meidät on ensin alkuun autettu, kasvaa meistä tällä tavalla kelpo kansalaisia, jotka kykenevät itse elättämään itsensä ja perheensä ja täyttävät näin paikkansa elämässä.

Näiden muutamien ajatusten myötäsaattamana toivotan sekä opettajille että oppilastovereilleni hyvää kesää.

Kauko Laukkanen,
ammattikoulun oppilas

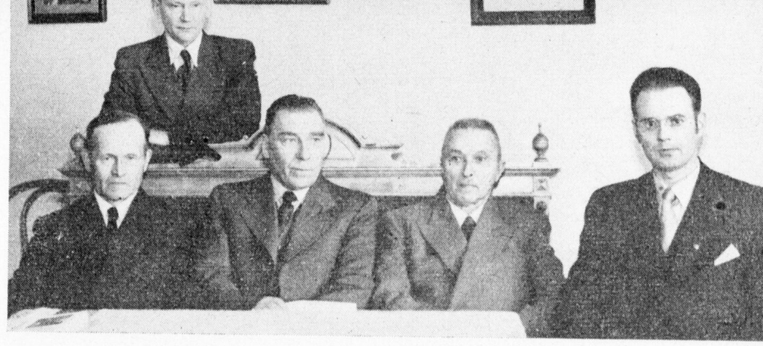

Nykyisen kuurojen ammattikoulun johtokunta. Sohvassa istumassa hra E. Savisaari, puheenj. U. Kierimo ja tarkastaja J. K. Palomaa, sivussa oikealla Sosiaaliministeriön edustaja, jaostopääll. E. Metsola. Seisomassa ammattikoulun rehtori H. Mylläri.

Koulunsa tänä keväänä lopettaneille kuuroille oppilaillemme

Tänä keväänä on kuurojenkouluistamme päässyt harvinaisen paljon oppilaita mm. Mikkelistä 38 ja Turusta 32 oppilasta; kaikkiaan on päässyt yli 100 oppilasta, mikä on huomattava joukko kuurojemme suhteellisen pienessä maailmassa.

Me toivomme, että näistä nuorista mahdollisimman useat liittyvät lehtemme avustajiin ja että he

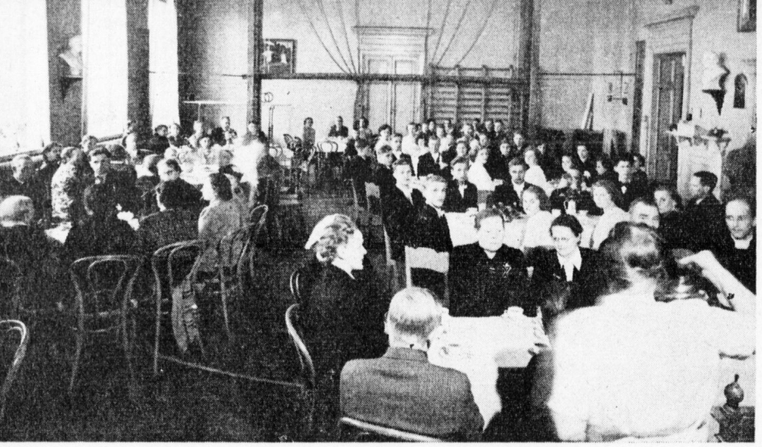

Rippilapset nyt jätettävän ja rakkaaksi käyneen koulun juhlasalissa.

kaikki liittyvät kohtalotovereittensa seuraan tulemalla jäseneksi johonkin yhdistykseemme. Näin kokoamme voimamme ja erikoisesti on uusi, nuori voima meille aina tervetullutta.

Niin, koulupolku on nyt teidän kohdaltanne päättynyt; aukeaa elämäntie. Opettajat ovat koulussanne olleet ystäviänne, mutta »Elämän koulun» opettajat ovat ankaria. Tämä uusi elämänkoulu on vaativa; se kysyy vain yhtä asiaa: pystytkö hoitamaan tehtäväsi? — Niin, pystytkö, voitko? — Tähän saakka on Suomen kansa työllään sinua kouluuttanut. Nyt tuli sinun vuorosi tarttua työhön. Tuli eteesi kysymys: osaanko työni tai ammattini? — Turun ammattikoulu ja Nikkarilan talouskoulu ovat teille avoinna, mutta ensin mainittuun ei nykyisellään kaikkia hakijoita voida ottaa. Osa jää ammattikoulutuksesta osattomaksi.

Pääsitpä ammattikouluun tai ei, niin tärkein on, että aina koetat tehdä *oikein*. Ja omatuntosi sanoo sen, mikä on oikein, mikä väärin. Ellet siihen luota, niin tutki Jumalan sanaa.

Varmaan on oikein, että pidät kaikessa puhtauden, sydämessäsi ja ympärilläsi; kaikki työvälineesi ja työtarpeesi olkoot hyvässä järjestyksessä ja puhtaina. Huonosti tehty työ on likaista, hyvin tehty työ on puhdasta. Järjestykseen kuuluu myös, *ettet mitään jätä tekemättä, minkä tänään voit tehdä.*

Sinun täytyy tutkia asioita, täytyy oppia. Täytyy tietää, mitä muut ovat tehneet. Ja kun tiedät, mitä toiset ovat tehneet, niin silloin osaat tehdä sinäkin ja viedä asioita eteenpäin. Siis, *opiskele,* lue paljon hyviä kirjoja ja lehtiä.

Sitten täytyy olla rohkeutta. Me voimme tehdä paljon enemmän kuin luulemme. *Täytyy rohkeasti käydä työhön kiinni.* Tunnemme kaikki ystävämme rovasti Otto Myyryläisen. Hän on pappi, mutta omin käsin hän rakensi kastelulaitteet puutarhaansa lähelle Viipuria, jotka sitten joutuivat vieraisiin käsiin. Hän alkoi taas alusta ja omin käsin rakensi hienon talon Mikkeliin. Tällaista rohkeutta tarvitaan. Jos ihminen ei uskalla käyttää käsiään, niin hän on avuton; hän menettää paljon elämän ilosta ja pysyy köyhänä.

Mainitsin sanan köyhyys. Köyhyyttä voi olla kolmessa mielessä. Voi olla hengellistä, henkistä ja aineellista köyhyyttä. Hengellisen köyhyyden voit torjua tutkimalla *Jumalan sanaa,* mikä auttaa varmasti kaikki muut köyhyydet voittamaan, jos tämän sanan otat oikealla tavalla. Henkinen köyhyys on myös suuri vahinko. Ellet rikastuta itseäsi *tiedoilla, lukemisella,* niin jäät henkisesti köyhäksi. Aineellinen köyhyys taas riippuu siitä, että et osaa hoitaa rahojasi. *Täytyy aina, joka kuukausi säästää vähän, mutta säännöllisesti.* Ei saa kuluttaa kaikkea, minkä ansaitsee. Jos näin teet, niin 10 vuoden kuluttua sinulla on sellainen pääoma pankissa, että voit perustaa oman kodin tai tehdä jotain muuta, minkä olet elämäsi päämääräksi asettanut.

Ryhtiä vartaloon, ryhtiä sydämeen, silmäsi katsokoot suoraan; sinä olet isänmaamme, kotimme ja oman itsesi vartija. *Opettajasi.*

Tarkastaja J. K. Palomaalle

Hyvä Veli. Tiedän Sinut lämpimäksi ja uutteraksi kuurojen asian ajajaksi, mutta olisin toivonut Sinun jättävän liittomme edustajan, Kuurojen Lehden vapaaksi sen arvoa alentavasta yksityisestä purkauksestasi. Sanot, että Kuurojen Lehdessä on toimitussihteerillä ja toimituskunnallakin sananvaltaa lehden sisällön suhteen. Tämä on oikein, enkä puolestani ole sitä paljon rajoittanut, mutta huomaa, että minulla on *vastuu* lehden sisällöstä. Jos huomaan, etten voi vastata lehdestä, niin minä luovun. En tee sitä vielä tämän selkkauksen vuoksi, vaikka vaikeaan asemaan olet minut ja myös itsesi asettanut.

Mitä tulee kapteeni Vuorimaan yksityiskirjeeseen, niin julkaisin sen kirjoittajan luvalla mieleni mukaan lyhennellen vältellen jyrkkää sanontaa, sillä hän itse halusi, ettei siinä olisi ketään loukkaavaa.

Mikäli epäonnistuin valtuuksien käyttämisessä, niin otan vastuun. Hän itse halusi vain rakentaa sopua ja rauhaa, joten yhdyn hänen sanoihinsa: » . . . tarvitsemme kaikki yhteiset voimamme yhteiseen työhön.»

Kiitän tarkastaja Oskar Hiekkalaa, ettei hän ole puuttunut tähän arvottomaan juttuun. En kajoa enää itsekään tämän perästä — ja hartaasti toivon, ettei tarkastaja Palomaakaan enää siihen koskisi.

Lempäälässä, 6. 6. 1952. *Urho Kierimo*

EDELLISEN JOHDOSTA

En odottanut enää johtaja Kierimon jatkavan harhaanjohtavia väitteitään. Hän on kuitenkin esittänyt taas mielenpurkauksensa, joka on annettu painattaa osoitukseksi hänen todella lehteämme alentavasta sisällöstä ja toimitustavasta ja samalla osoitteeksi miten johtaja valistaa kuuroja. Samalla se myöskin osoittaa, millä tavalla johtaja Kierimo pyrkii sovinnolliseen työhön!

Kun hän on tehnyt tämän todella alentavalla menettelytavallaan ja sanankäytöllään, tulee tässä palauttaa mieleen itse pääasia, johon hän lausuntoineen ei ole tahtonut kajota. Asia nimittäin oli niin, että Helsingin Kuurojen Ystävät r.y. toimeenpani arpajaiset kuurojen lastentarharahaston aikaansaamiseksi ja antoi siitä asiaa koskevan haastattelun erääseen pääkaupungin lehteen. Tämä haastattelu antoi tarkastaja Oskar Hiekkalalle aiheen moittien asettua lausunnossaan vastustamaan pienten kuurojen hyväntekeväisyysarpajaisia, joille hän ilmeisesti aiheutti menettelyllään aineellista vahinkoa. Näin ollen on varsin edesvastuutonta sanankäyttöä puhua yksityisestä purkauksesta. Tällaisessa tapauksessa Kuurojen Lehden kuurojen äänenkannattajana on velvollisuus puolueettomasti ja asiallisesti — niinkuin on tapahtunut — väittelyn muodossa lausua mielipiteensä katsomatta sitä, kuka kuurojen asiaa vastustaa.

Kun tarkastaja Hiekkala ei ole vastannut mainittuun asiaan, todistaa se vain, että hän on huomannut erheellisen tekonsa, koettaen sen vaitiololla sivuuttaa.

Tavallista on, että kirjoittaja nimellään vastaa kirjoituksesta. Minunkin on helppoa vastata totuuteen pohjautuvasta kirjoituksestani. Mitään vaikeutta se ei voine tuottaa kenellekään. Johtaja Kierimo on asiaa paisuttaen ottanut itselleen tarpeettoman suuren vastuun.

Minäkin yhdyn jo vuosikymmeniä alallamme julkilausuttuun ja käytännössä noudattamaamme sanontaan: Yhteisin voimin yhteisen työhön. Toivottavaa nyt olisi, että koetettaisiin luoda sopua ja rauhaa itse teoissa eikä vain sanoissa. *J. K. Palomaa*

VII Kuurojen kongressi Oslossa

Ohjelma:

Maanantai 28. 7.

Klo 11 Avajaisjumalanpalvelus Tuomiokirkossa, saarnaa Conrad Bonnevie-Svendsen.
» 13 Kiertomatka busseilla Oslossa, päättyy Frogneseteriin.
» 17 Tervetuliaisjuhla Frogneseterin ravintolassa.

Tiistai 29. 7.

Klo 10 Kongressin juhlalliset avajaiset Yliopiston vanhassa juhlasalissa.
» 12 Oslon kaupungin vastaanotto Raatihuoneessa. Sen jälkeen kongressin käsittelyjä klo 15 asti.
» 16 Kansainväliset kuurojen ammuntakilpailut Östreheimin ampumaradalla.

Keskiviikko 30. 7.

Klo 10—14 Kongressin käsittelyt jatkuvat Yliopiston vanhassa juhlasalissa.
» 16—18 Pohjoismaiset kuurojen uintikilpailut Torikadun kylpylässä (Torggata bad).
» 19—20 Pohjoismaiset kuurojen vapaaurheilumestaruuskilpailut Jordalissa.

Torstai 31. 7.

Klo 10—15 Kongressin käsittelyt jatkuvat Yliopiston vanhassa juhlasalissa.
» 17—19 Pohjoismaiset kuurojen vapaaurheilumestaruuskilpailut Jordalissa.
» 20 Vierailu kansanmuseossa Bygdöyssä.

Perjantai 1. 8.

Klo 8,30—14 Autoretki Sundvolleniin.
» 19 Päättäjäiskemut Vapaamuurarilooshissa

Norjaan matkustettaessa ei enää tarvitse hankkia ulkomaanpassia. Kenellä on vanha passi, se kelpaa. Passista käy myöskin Alkon viinakortti tai auton ajokortti, joissa on omistajan valokuva, samoin ulkomaanpassia varten poliisiviranomaisen antama esteettömyystodistus tai poliisin antama henkilöllisyystodistus. Näiden ohella o. todistettava myös olevansa Suomen kansalainen esim. e.m. todistuksiin viranomaisen tekemällä merkinnällä tahi ottamalla kotiseurakunnan kirkkoherranvirastosta papintodistus, johon on erityisesti pyydettävä merkitsemään hakijan kansalaisuus.

Virallisen kurssin mukaista valuuttaa myydään vain voimassaolevaa ulkomaanpassia vastaan. Kalliimpaa valuuttaa myydään myös niille pohjoismaihin matkustaville, jotka esittävät passin tai esteettömyystodistuksen, vaikka niiden voimassaoloaika olisikin päättynyt. Kallista valuuttaa myydään myös henkilötodistusta vastaan. Tällöin ostaja saa pankista ostamalleen valuutalle erityisen maastavientiluvan. Sallitut 30.000 mk Suomen rahaa saa

Lumoava satunäytelmä »Adalminan helmi»

valloitti mikkeliläiset keskiviikkoiltana.

Tuskin Sakari Topelius kirjoittaessaan kuulun satunäytelmänsä »Adalminan helmen» saattoi kuvitella, että kuurot voisivat sen näytellä niin liikuttavasti ja mukaansatempaavasti kuin Mikkelin kuurojenkoulun oppilaat sen keskiviikkoiltana kaupungin juhlasalissa suorittivat. Edellämainitun koulun oppilaat ylittivät silloin entiset mainehikkaat saavutuksensa satunäytelmän tulkitsijoina. Katsomo aivan mykistyi esityksestä. Täydellinen hiljaisuus vallitsi salissa näytösten aikana. Silloin tällöin vain lasten kirkas naurunpurkaus jonkun mukavan sanonnan tai liikunnan johdosta katkaisi hiljaisuuden.

»Adalminan helmi» on meille kaikille siksi tuttu, ettei se kaipaa tarkempaa esittelyä. Tämä satunäytelmä on verraton esitettävä viittomakielelle ja ilmehtimiselle varsinkin kun jokaisen kuvaelman alussa, niinkuin keskiviikkona tapahtui, esilukija selosti sen päätapahtumat. 12-vuotias yhteiskoululainen Leena Pikkola Tampereelta suoritti esiluvun reippaasti, rohkeasti ja monivivahteisesti sekä lausunnallisesti kauniisti. Jo heti ensi kuvaelmasta alkaen nuoret näyttelijät ottivat katsomon mukaansa sadun maailmaan. Esitys parani paranemistaan loppua kohden, niin kuin hyvissä näytelmissä kuuluu asiaankin. Ihmetellä tosiaankin täytyy sitä taituruutta, jota mainitun koulun oppilaat osoittivat esittäessään satumaailman olentoja prinsseistä ja prinsessoista alkaen puutarhuripariskuntaan ja matotanssijoihin saakka. Oikutteleva Adalmina tulkittiin niin lapsena kuin neitosena oivallisesti. Sadun kuningas ja kuningatar hoitelivat osiaan erinomaisen onnistuneesti. Niinikään hovineidot ja -herrat selviytyivät hovikumarruksia myöten hyvin tehtävistään. Vähäisempien osien esittäjät taasen täydensivät kokonaisvaikutusta joka muodostui varsin ehjäksi ja vauhdikkaaksi.

Mitä näytelmän lavastukseen tulee, on siitä annettava täysi tunnustus. Tuskin koskaan on paikkakunnallamme uhrattu niin paljon aikaa ja mielikuvitusta satunäytelmän ulkonaisiin puitteisiin kuin tässä »Adalminan helmessä». Siellä liikkuivat hevoset ja muutkin pienemmät kotieläimet kuin parhaimmissakin teattereissa. Kukkaistutukset ja puutarhanaidat olivat tarkkaa käsityötä puhumattakaan puvuista, joihin oli saatu väriä ja kuosia siitä huolimatta, että useimmat niistä oli ommeltu pienistä kangastilkuista. Sadun kukkasen nopea kasvu herätti katsomossa suurta ihastusta.

Näytelmän ohjauksesta ja lavastuksesta oli yllättävän hyvin selviytynyt edellämainitun koulun johtaja Sylvi Pikkola, joka miltei koko lukuvuoden oli vapaa-aikaansa uhrannut koulun oppilaitten toivoman näytelmän parrasvaloon saattamiseksi. Koko koulun opettajakunta on niinikään ollut mukana sekä näytelmän harjoituksia ohjailemassa että puvustoa ja koristeita valmistamassa. Mutta niinpä näytelmän kaikinpuolinen menestys oli yhteistyön vaikutuksesta siihen uhratun vaivannäön arvoinen.

Vielä ansaitsee erikoiskiitoksen näytelmän herkkävaraisesta musiikista msusiikinopettaja Eine Miller, joka taitavasti ja joustavasti seurasi näytelmän yllättäviä käänteitä ja antoi siinä esitetyille monille kauniille tansseille sadunomaista tenhovoimaa.

Yleisön myrskyisät suosionosoitukset ja kukkaset olivat täysin ansaittuja. Näytelmän erikoisuus ja korkeatasoisuus olisivat edellyttäneet runsaampaa katsomoa. Monet yhteensattumat haittasivat jonkun verran tämänkertaista yleisömenestystä, mutta toivottavasti mikkeliläiset saavat toisenkin kerran näytelmään tutustua, mitä »Adalminan helmeen» uhrattu vaivannäkö kieltämättä edellyttäisi. A.A.T.

Länsi-Savo, Mikkeli 16. 5. 52.

*

»Vapaus» Mikkelissä 16. 5. 52 kirjoittaa samasta tilaisuudesta mm. seuraavaa:

»... Isommille katsojille taas esityksen varsin korkea taso ja näyttelijäin eläytyminen tehtäväänsä koko pienen sielunsa äänettömällä voimalla todisti, miten aistiviallistenkin lasten keskuudessa suoritettu työ tuottaa hyviä tuloksia. Kuinka paljon tällä saralla onkaan laiminlyöty jättämällä nämä elämältä vähän saaneet ihmistaimet niin paljosta osattomiksi? Sitä suurempi onkin kiitollisuus niille kasvattajille, jotka pyrkivät tuomaan elämäniloa ja harrastusten avaran työkentän näidenkin hiljaiselle elämänpolulle. Tämäkin tulos todistaa, miten niin ruumiin kuin hengen lahjoiltaankin vähäosaisia pitäisi ainakin yrittää kasvattaa myöskin henkisiin ponnistuksiin osallistuviksi. Työ on varmasti vaikeaa ja vaatii tekijältään taitoa, mutta ennenkaikkea sinisen haltijan hyvää sydäntä!

Hyvää jatkoa näille harrastuksille!

A.S.»

---

lähtijä viedä mukanaan muillakin maasta lähtöön oikeuttavilla papereilla.

Parasta on, että jokainen matkallelähtijä tilaa laiva- ja junalippunsa joko edestakaista tai kiertomatkaa varten lähimmästä matkatoimistosta Osloon ja takaisin ja maksaa ne Suomen rahassa — se tulee siten halvemmaksi.

Matkalippualennusta Suomessa kotiasemalta lähtösatamaan tai raja-asemalle ei ole saatu.

TIDSKRIFT FÖR DÖVA

OFFICIELLT ORGAN FÖR FINLANDS DÖVAS FÖRBUND r.f.

JULI | 56 ÅRGÅNG | Nr 7 - 1952

Ett sinne vi bör utveckla

»Hur står det till?» frågar vi alltsomoftast varandra, och svaret är i regel alltid detsamma: »Jo tack, bra!» Men hur är det i själva verket? Är det alltid så bra som vi säger? Det beror till en del på vad vi lägger in i dessa ord. Gäller det vårt inre — det som är dolt för världens blickar — så måste vi nog mer än en gång erkänna, åtminstone inför oss själva, att det inte är så bra. De allra flesta av oss har alltid något som oroar och gör ont. Det kan vara bekymmer av olika slag, personliga sorger och problem, antingen man är ensamstående eller har familj. Kanske är det en annan livssyn hos någon som vi dagligen måste vara tillsammans med som gör vardagen tung och svår. Ja, man skulle kunna räkna upp många orsaker till sådant som kan göra oss olyckliga.

Sedan vi har kommit förbi den sorglösa barndomstiden och kanske också några lyckliga ungdomsår döljer det sig förvisso i djupet av vartenda människohjärta något som man har att kämpa med och något som man inte kan tala med andra om. Men ett är säkert, och det är att vi inte alldeles ensamma kan orka med allt som livet för med sig. Och vi behöver inte heller vara ensamma. Det finns ett medel som kan hjälpa oss alla och ändå försummar så många att begagna sig härav, bara för att de inte inser vilken styrka detta medel ger. Det är bönen — vårt samtal med Gud. Om du ber så kommer du att få erfara att Gud finns och att Han både kan och vill hjälpa dig.

Vi inser alla hur värdefulla våra sinnen är. Men vi har ett speciellt sinne som är oumbärligt för en människa, och det innebär förmågan att uppfatta Guds närhet, hans svar på våra böner, hans ledning och stora kärlek till oss människor. Och det är detta sinne som vi alldeles särskilt måste utveckla så att vi riktigt lär oss förstå att Han vill vara vår ledsagare från stund till stund och från dag till dag. Då detta går upp för en människa får allting här i livet ett nytt innehåll för henne. Det är inte för mycket sagt att livet blir rikt och underbart genom bönen. Den som står i kontakt med Gud kan aldrig finna tillvaron meningslös och tom.

Man får mod av att bedja, och man får nytt hopp. Visst finns det människor som under långa tider försummar att bedja, därför att de inte förstår vad bönen kan göra för dem. Men någon gång kommer det ögonblick i deras liv då de i sin ångest, nöd och sorg måste tillgripa bönen, som de då förstår är den enda hjälpen för dem, ja, det enda som bär i liv och död.

Vi människor har fått den oskattbara förmågan att kunna få kontakt med Gud och kunna förnimma de impulser Han ger oss. Därföt uppmanas vi även i Bibeln att alltid bedja och inte förtröttas. Låt oss inte glömma att Gud hör oss i vilken form vi än sänder vår bön. Har bönens stora hemsida alltid har en osynlig vän som kan gripa in i vårt liv, som ger oss allt vad vi behöver och fyller vårt hjärta med frid. Och då vet vi också att vi även då vår sista stund kommer är inneslutna i hans omvårdnad och av hans fadersarmar.

Invalidpenning för döva

Lagen om invalidpenning, given den 14 juni 1951 (Finlands Författningssamling n:o 374) gäller även i vissa fall döva. Vi lämna här nedan en kort förklaring angående denna lag, så att de döva vilka anses ha rätt till invalidpenning, kunna vidtaga åtgärder för erhållande av densamma.

Invalidpenning beviljas ej invalid;

1) som lämnnat uppenbart oriktiga uppgifter om sig själv eller sina förhållanden;

2) som utan giltigt skäl vägrar att efterkomma förordnande angående lagens i 11 § stadgade läkarundersökning;

3) som fortgående är i sådan grad hemfallen åt dryckenskap, att denna bör anses vara till uppenbart men för hans eller hans familjs utkomst;

4) som på grund av i 1 § 3 mom. avsett lyte erhåller minst så stor pension, livränta eller annan ersättning som han i stöd av 4 § 1 mom. skulle erhålla i invalidpenning; eller

5) vars utkomst, frånsett hans förvärvsinkomst, är så tryggad, att han icke med skäl kan anses vara i behov av invalidpenning.

Invalidpenning *beviljas* sådan invalid, vars arbets- eller verksamhetsförmåga är nedsatt med minst två tredjedelar (2/3) och som för sin och sin familjs utkomst enlig förmåga utför arbete.

Där försörjningsplikt mot familj eller särskilt vägande skäl annars så kräva, må invalidpenning undantagsvis beviljas även sådan i 1 mom. avsedd avsedd invalid, vars arbets- eller verksamhetsförmåga är nedsatt med minst hälften.

Invalidpenningens årliga belopp är 78.000:— för invalid, som saknar ledsyn på för honom obekant plats. För annan i 2 § 1 mom. avsedd invalid blir det 54.600:— och i 2 § mom. 2 avsedd invalid får 39.000:—. Invalidpenning utgör icke beskattningsbar inkomst och får icke tagas i mät eller användas till ersättande av kostnaderna för fattigvård eller annan samhällsvård.

Ovannämnda bestämmelser böra noga studeras och av dem kan man bedöma sina egna möjligheter. Andra i lagen nämnda bestämmelser gälla bara de som erhållit invalidpenning.

1) fullständig döv, d.v.s. å bägge öronen, kan betraktas som 50%-ig invalid. Andra än fullständigt döva beröras icke av denna lag.

2) om dövheten (eller lomhördheten) är förbundet med annat lyte, t.ex. halvblindhet, avsanknad av lemmar, ryggsjukdom eller andra dyliga vilka tillsammans med dövheten lyfta invalidprocenten till över 50%, är möjligheten till invalidpenning större, enl. gradvis skala.

3) Om dövheten (lomhördheten), eller densamma med andra lyten förbunden överstiga 67%-ig invaliditetsgrad, är erhållandet av invalidpenning tämligen säker.

4) Villkoren äro sålunda: Invalid bör i mån av krafter arbeta.

Han bör ej hava understöd från annat håll d.v.s. pension, livränta eller andra understöd, vilka äro större än invalidpenning.

I arbete erhållen löns storlek påverkar ej saken, vare sig den är liten eller stor, medan däremot inkomst från egendom, som är så påfallande stor att invaliden kan anse sin utkomst tryggad, kan påverka.

Invalidpenning beviljas tills vidare eller för viss tid. Åt 65 år fyllda beviljas sådan alltid för viss tid.

Lagen om invalidpenning trädde i kraft från den 1 januari 1952.

De döva vilka anse sig uppfylla ovannämnda villkor och sålunda anse sig ha rätt till invalidpenning, böra vända sig till sin orts Vårdnänmd (Socialnämnd), i Helsingfors till dess Barnskyddsnämnd, och anmäla sig. Därvid fås blankett att ifyllas och även gives råd och hjälp vid ifyllandet.

En påsk- och bridgeresa till Stockholm

Den 9 april detta nådens år embarkerade 10 glada resenärer (9 adamsöner och en evasdotter) åbokuriren för vidarebefordran till Sveriges huvudstad. Efter en snabb färd över det gryende vårlandskapet anlände vi till Åbo, där ryktet dock nått före oss, i det att några av kulturvaggans döva invånare stodo på perrongen och smilade oss till mötes. Efter den sedvanliga pass- och tullgranskningen (tullen var förresten mycket snäll) gingo vi ombord på Regin och sökte genast efter bra ligg- och sittplatser på däck, ty vi hade inte lyckats få hyttplatser trots beställning månader i förväg. I Åbo sällade sig ytterligare en adam-son till oss, han hade per släkting-lastbilsförare företagit en gratisliftning, så vi var nu kompletta vid avfärden. Efter den myckna och goda maten försökte vi fördriva den långa nattens timmar med prat och roliga historier, men så småningom föllo vi alla i Morfei armar och vaknade efter olika frader oroligt slummer med att vi voro i den svenska skärgården. Manilla dövskola utpekades av de mera erfarna resenärerna för de gröna »förstagången-i-utlandet-resenärerna» och så småningom började konturerna av Stockholm dyka fram ur diset. Katarinahissen och isynnerhet Slussenstrafikkarusell, vilka lätt kunna ses från båten på inkommande till Skeppsbron, begapades eftertryckligt av de gröna. Efter landstigningen vid nämnda kaj möttes vi av några bridgepampar, som lotsade oss genom vänstertrafiken till vårt ho ell. Ett par tre av oss hade förmånen att bo hos vänner. Efter att ha vilat oss litet och skakat av oss tröttheten, blev det sigtseeing och besök i butiker efter åtrådda och billiga saker.

På torsdagskvällen började bridgekampen mellan Stockholm—Oslo och Helsingfors. De båda norska paren bestod mest av stadiga och gemytliga farbröder, som gott kunde ha varit pappor åt de unga finska spelarna. De hade idkat bridge i 15 år ren och sålunda skaffat sig en god portion rutin. Även de svenska spelarna voro mera rutinerade och längre hunna nä vi, fast de inte voro av norrmännens klass. Den naturliga följden blev att norrmännen belade de främsta platserna med svenskarna närmast och vi finnar sist. Men i stället blev man i alla fall många erfarenheter och lärodomar rikare. Prisutdelningsfesten och äggsexan voro välbesökta och trevliga, både vad samvaron och innehållet beträffar. — Några av oss hade även haft daft tid att besöka Solbacken, sommarhemmet för öva, utanför Stockholm. För närvarande pågår där reparation och översyn samt ombyggandet av ställets obegagnade ladugård till ungdomsgård. Allt arbete utföres genom frivillig talkoarbete av många stockholmsdöva och till sommaren väntas allt bli klappat och klart. Under vistelsen i svenska huvudstaden, träffade vi också många landsmän, som ha arbete där. De bad oss sända många hälsningar till hemlandet. Påskmåndagen styrde vi kosan hem igen, en trevlig resa och många minnen rikare.

Bak.

SCHACKNYTT

FINLANDS FÖRSTA nationella schacktävlingar höllos den 29—30 mars i Vasa under arrangemang av Vasa Dövas Schackklubb. Till tävlingarna hade 10 spelare anmält sig och tävlade i två grupper om 5 spelare och de tre bästa från varje grupp möttes till sist i kampen om de individuella priserna. Tävlingen gällde även ett vandringspris, instiftat av Vasa-klubben, för bästa tremannalag föreningarna emellan. Resultaten blevo:

1) P. Haapanen, Åbo 4 p. 2) P. Hellström, Helsingfors 4 p. 3) R. Östman, Helsingfors 2 ½ p. 4) E. Putkonen, Åbo 2 p.

3-mannalag: 1) Helsingfors 8 ½ p. 2) Åbo 8 p. 3) Vasa 3 ½ p.

FINSKA MÄSTERSKAPET I SCHACK avgjordes under påskhelgen i Helsingfors under därvarande schackklubbs arrangemang i samband med 40-årsjubileet. Till tävlingarna hade sammanlagt 20 spelare anmälts från olika orter i Finland. Resultaten blevo följande:

Mästerklassen: 1) och finsk mästare E. Saarinen, Åbo 4 ½ p. 2) P. Keto, Åbo 3 ½ p. 3) E. Putkonen, Åbo 2 p. och K. Hämäläinen, Helsingfors 2 p. 5) O. Entelä, Helsingfors 6) Hj. Sandblom, Helsingfors.

I klass grupp A: 1) P. Hellström, Helsingfors 5 p. 2) E. Haapanen, Åbo 4 p. 3) E. Helminen, Tammerfors 3 p.

I klass grupp B: 1) R. Östman, Helsingfors 5 p. 2) E. Tuliniemi, Vasa 4 p. 3) V. Kerminen, Tammerfors 3 p.

Gruppsegrarna möttes i en särmatch varvid Hellström segrade över Östman. Matchen gällde kvalificering till M-klassen.

Lördagen den 12 april firade HDF:s Schackklubb sitt 40-årsjubileum med en fest som besöktes av ett 70-tal personer. Ordf. Hj. Sandblom hälsade de närvarande välkomna och schackveteranen S. Månsson höll både festtalet och 40-årshistoriken, herr Östman berättade och kåserade på ett intressant sätt m.m. Till festen hade anlänt telegram från bl.a. Jakobstad, Glakarleby och Uleåborg och Stockholm. Gratulationer framfördes av herr Palomaa från Centralschackförbundet och han överlämnade samtidigt 2 värdefulla schackböcker. Även de olika schackklubbarna runt om i landet framförde gratulationer genom sina representanter.

Hjalle.

KLUBBKAMPEN I SCHACK mellan Åbo och Helsingfors gick den 3—4 maj i Helsingfors. Efter de tre senaste årens oavgjorda resultat blev det äntligen en seger, denna gång något överraskande för Helsingforsspelarna, vilka icke troddes ha några chanser efter misslyckandet i FM i påskas. Resultatet blev 5—3 och de olika spelarens prestationer blevo: K. Hämäläinen—E. Haapanen, Åbo 1—1, B. Ahlbäck, Helsingfors—E. Putkonen, Åbo 2—0, A. Sihvola, H.—L. Vigren, Å. 1—1 och Hj. Sandblom, H.—E. Saarinen, Å. 1—1. Som synes blev det hårda och jämna matcher, endast Ahlbäck förmådde dubblera segern över sin motståndare och av de övriga må nämnas att Saarinen och Hämäläinen överraskande förlorade ena matchen mot ganska enkla motståndare. Helsingfors tog nu sin tredje inteckning i pokalen medan Åbo har förut en och fyra matcher slutat oavgjorda.

FRÅN UTLANDET

NORGES DÖVES LANDSFÖRBUND har till Finlands dövas förbund sänt inbjudan till ungdomsläger som hålles i Elverum den 20—27 juli.

Finland får deltaga med 4 ungdomar i åldern 20—30 år oberoende av kön. Deltagaravgiften för varje deltagare är 60 norska kronor. I programmet ingår föredrag, diskussioner, ordningsteknik, lekar och idrott. Detta läger blir det första ungdomsläger som hålles i Norden, visserligen på försök. Norrmännen hoppas att Finland sänder representanter och hälsar dem välkomma till lägret. Inbjudan är undertecknad av lägerledaren Finn Johansen.

FRÅN HEMLANDET

IDENSALMI DÖVAS FÖRENING har medels köpebrev köpt Saarela gård, belägen i Pielavesi socken. Arealen är 270 har (varav jordbruks- och trädgårdsland 31 hektar). Köpeskillingen utgoede 9½ miljoner mark.

DE DÖVA I TAMMERFORS få även rabattkort å trafiklinjerna i Tammerfors från den 1 januari 1953. Genom förbundets försorg har anhållan om invalidrabatt gjorts hos därvarande trafikverk med önskat positiv resultat. Som känt ha de döva i Helsingfors erhållit rabatt å samtliga stadslinjer medan trafikverket i Åbo förkastat anhållan, men man hoppas att en förnyad ansökan skall ge positivare resultat.

DÖV MC-FÖRARE GJORDE SVÅR VURPA. Söndagen den 18 maj inträffade i Maxmo en trafikolycka med ytterst allvarsmma följder. Dövstumma på Kyrkostrand bosatte Karl Mattsson hade med motorcykel besökt Vasa och befann sig på söndagen på hemväg till Jakobstad. I sitt sällskap hade han en dövstum motorcyklist, vilken körde före Mattsson. I Maxmo märkte färdkamraten att Mattsson ej mera befann sig på vägen, varför han vände om och fann medresenären liggande blödande i vägkanten med motorcykeln över sig.

Mattsson som bland annat fått sitt överläpp kluven och ena örat nästan avsliyet fördes skyndsamt Vasa stadssjukhus, där han ännu på torsdagskvällen låg medvetslös.

Karl Mattsson är något över 30 år gammal och gift. Han har namn om sig för en överdriven våghalsighet, men det anses dock sannolikt att han denna gång blev ett offer för en ren olyckshändelse.

DÖV ÖVERKÖRD AV TÅG. Tisdagen den 27 maj kl. 11.30 märkte lokföraren på tåget till Idensalmi i närheten av Ruotas och Kuusamäki plankorsning en man som rörde sig längs banan. Trots att lokföraren signalerade reagerade inte mannen utan hamnade under tåget. Den förolyckade transporterades genast till en läkare i Kiuruvesi, som endast kunde konstatera att livet flytt. Den förolyckade var Toivo Röppönen som tidigare bott i Karelen. Han var dövstum, vilket förklarar olyckan. Röppönen var 35—40 år och ogift.

MÖTEN

I TAMMERFORS hålles den 30—31 augusti föredragsdagar i de dövas förening med början på lördag kl.18. Gott program och utfärder. Välkomma!

ÅBO DÖVAS FÖRENING anordnar sedvanliga föredragsdagar den 20—21 september å dövskolan. Pastorerna Arasola och Paunu samt hr T. Rikström från Helsingfors uppträda som talare. Även ortens egna talare medverka. Välkomna från när och fjärran.

KOTKA DÖVSTUMFÖRENINGS upplysnings- och 45-årsfestdagar hållas den 18—19 oktober i Kotka. Närmare i septembernumret.

FAMILJENYTT

50 ÅR fyller den 22 juli herr AHTI AHONEN i Tammerfors.

60 år fyller den 19 augusti fröken LYDIA FAGERLUND i Snappertuna, Nybacka.

50 år fyller den 17 september fru KATRI PITKÄNEN, Helsingfors. Hon är känd i hela Finland som en ypperlig föredragshållare och talare, och i finska tidskriften ha många alster förflutit från hennes begåvade penna.

60 år fyller den 21 september fröken LAINA VAINOLA, Helsingfors.

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

Utgivare: *Finlands Dövas förbund r.f.*
Huvudredaktör: *Urho Kierimo,* Åbo, Dövskolan. Tel. 11 490.
Red. sekr.: *Rurik Pitkänen,* Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154.
Svenskspr. red.: *Börje Ahlbäck,* Helsingfors, Stora Robertsg. 1 A 5. Tel. 24 159.
Expedition: Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154. Postgiro: 6825.
Prenumerationspris 1952: 1/1 årg. mk 400:—, till utlandet mk 500:—.

Tieto-ottelu Turun Kuurojenkoulussa.

Tietokilpailut ovat nykyään suuressa suosiossa. Niitä järjestetään kouluissa, yhdistysten illanvietoissa ja yleisradion ohjelmissa. Näissä kilpailuissa selviää ei ainoastaan se, »kumpi on tiedoilta parempi, muistamalta mahtavampi», vaan lisäksi myös kilpailijoiden yleinen tietomäärä. Eikö tällaisia kilpailuja voitaisi järjestää myös kuurojen keskuudessa? Tämä kysymys tuli mieleen Turun kuurojenkoulun opettajille vappujuhlaa järjestettäessä. Niinpä sitten muun ohjelman lomassa toimeenpantiin tuollainen kilpailu. Keski- ja yläluokilta valittiin kultakin 1 tyttö- ja 1 poikaedustaja. Näin saatiin 2 kilpailevaa ryhmää, joista toisessa oli 6 tyttöä ja toisessa 6 poikaa. Sitten tehtiin kysymys vuorotellen kummallekin ryhmälle. Pojat joutuivat vastaamaan seuraaviin kysymyksiin:

1. Milloin on Juhannuspäivä?
2. Mikä on Suomen vanhin kaupunki?
3. Milloin on Aleksis Kiven päivä?
4. Mikä on Suomen suurin järvi?
5. Minkä lähellä on Puijo?
6. Montako tulitikkua on laatikossa?
7. 4 Turun sanomalehteä?
8. Kuka on Suomen arkkipiispa?
9. Milloin olympialaiset alkavat?
10. Kuka voitti Oslon talviolympialaisissa 50 km hiihdon?

ja tytöt seuraaviin:

1. Milloin on joulupäivä?
2. Mikä on Suomen nuorin kaupunki?
3. Milloin on Kalevalanpäivä?
4. Mikä on Suomen pisin joki?
5. Minkä lähellä on Ounasvaara?
6. Montako savuketta on laatikossa?
7. 4 Helsingin sanomalehteä?
8. Kuka on Suomen pääministeri?
9. Milloin Helsingin olympialaiset päättyvät?
10. Kuka voitti Oslon talviolympialaisissa naisten 10 km hiihdon?

Neuvottelu ryhmissä oli sallittu, mutta sitä ei paljonkaan käytetty. Ja kuinka kilpailut sujuivat? Oikein hyvin. Pojat kompastuivat vain Aleksis Kiven päivään, jonka muistelivat olevan jolloinkin helmikuun tienoilla. Siitä tuli 0-pistettä. Muut oikein. Tytöt takertuivat ainoastaan Helsingin neljänteen sanomalehteen ja jäivät niinollen yhtä pistettä vaille. Korkein tulos olisi ollut 30 pistettä. Tytöt pääsivät 29 pisteeseen ja pojat 27 pisteeseen. »Palaver» oli päättynyt. Tyttöjen kasvot loistivat kenties hieman kirkkaampina ja voitonriemuisempina kuin poikain, mutta hyvin olivat kestäneet kokeensa viimemainitutkin. Tulkoon mainituksi, että eräät noista kysymyksistä ovat olleet Yleisradion tietokilpailuissa. Suosittelemme tällaisia kilpailuja varsinkin kuurojenkoulujen ja -yhdistysten illanviettojen ohjelmaan. *H.M.*

Muistoja Etelä-Pohjanmaan kuurojen riennoista

tarkemmin sanottuna Ilmajoelta ja Vaasasta.

Vuosina 1896—97 toimi kiertävä yli-ikäisten kuurojen koulu Vähässäkyrössä ja Tervajoella. Tätä koulua piti Pietarsaaren kuurojenkoulun käynyt neiti Elisabeth Elfving, merikapteenin tytär Oulusta. Tämä koulu toimi myös Ilmajoella kunnalliskodissa 4 vuotta. Tammikuun 10 p:nä 1898 muutti mainittu koulu Kurikkaan, toimien siellä yli 20 vuotta. Sen johtajaksi tuli lämminsydäminen Nurmon kirkkoherra G. I. Söderman. Hänet oli vähän aikaisemmin valittu Kurikan kirkkoherraksi, vaan tässä virassa hänkään ei saanut kauan toimia, sillä jo noin 10 vuoden kuluttua kuolema riisti kuurojen rakkaan tuen. Rovasti Söderman rakennutti omilla varoillaan Kurikan kuurojen koulun. Rakennukset ovat vielä paikoillaan, ja omistaa ne hänen lapsensa Helsingistä.

Niinkuin vanhojen kuurojenlehtien perusteella voin mainita, perustettiin Ilmajoelle myös kuurojen yhdistys ensi kerran 8 p:nä elokuuta 1897 ja toisen kerran 24. 6. 1928. Ensimmäiseksi perustettuun yhdistykseen liittyi heti 60 jäsentä, näistä enimmät kuulevia. Nämä yllämainitut yhdistykset eivät kumpikaan voineet toimia kuin lyhyen ajan, sillä ensinmainitun yhdistyksen perustaja kuvanveistäjä Albert Tallroth kuoli 15. 3. 1899.

Perustettiinpa Ilmajoelle Kuurojen Auttajayhdistyskin jo 1897. Tähänkin yhdistykseen liittyi heti 26 jäsentä, kaikki kuulevia virkamiehiä. Tämä kirjoitus voisi paisua liian pitkäksi, jos mainitsisin kaikkien nimet. Mainitsen tässä vain arvonimet, kuten pappeja, maistereita, tohtoreita, tehtailijoita, johtajia, agronoomeja, nimismiehiä ja joukko rouvashenkilöitä.

Mainittakoon, että Albert Tallroth perusti Vaasaan samana vuonna kuin Ilmajoelle kuurojen yhdistyksen. Vaasan yhdistys perustettiin 7 p:nä marraskuuta 1897. Vaasan Kuurojenyhdistys on siis unohtanut perustamisvuotensa. Tampereen Kuurojenyhdistys on perustettu 1898. Vaasan Kuurojenyhdistys täyttää tänä vuonna marraskuun 7 p:nä 55 vuotta.

Vaasalaisille huomautan, että jos haluatte selvyyttä, niin voitte käydä tutustumassa asiakirjoihini.

Kustaa Somppi.

KUUROJEN LEHTI - TIDSKRIFT för DÖVA

Elo- ja syyskuun numerot ilmestyvät kesälomien takia kaksoisnumerona syyskuussa, joten ilmoitukset tilaisuuksista aina lokakuun puoliväliin asti on lähetettävä toimitukselle ennen elokuun 16 päivää. TOIMITUS.

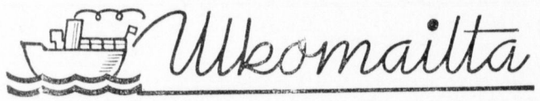

Pohjoismaiden kuurojen nuorisoleiri Elverumissa 20—27. 7. 52.

Norjan Kuurojen Liitto järjestää nuorisoleirin Elverumissa heinäkuun 20—27 päivinä. Tälle leirille kutsutaan Suomen Kuurojen Liiton kautta 4 edustajaa. Miehet ja naiset voivat osallistua tälle leirille ja osanottajain tulee olla 20—30 vuoden ikäisiä.

Osanottomaksu kultakin osanottajalta on 60 Norjan kruunua. Ohjelma käsittää esitelmiä, keskusteluja, järjestötekniikkaa, leikkiä ja urheilua.

Tämä on ensimmäinen Pohjoismaisen kuurojen nuorisoleirin kokeilu.

Ilmoitukset osanotosta sekä osanottajain nimet ja ikä lähetetään os.: Herr Finn Johansen, Skippergt. 32, Drammen, Norge.

Toivotamme Teidän edustajanne tervetulleiksi leirille.

Dramenissa kesäkuun 14 p:nä 1952.

Kunnioittaen
Norske Døves Landsforbund
Finn Johansen
Leirinjohtaja

JOENSUUN Kuurojen »Ryhdin» jäsentenväliset 5-ottelukilpailut pidetään Mutalan urheilukentällä syyskuun 7 p:nä, alkaen klo 9. Lajit: 100 ja 400 m, pituus, korkeus ja kuula. Lauantaina 6 p:nä klo 18 on ohjelmallinen iltama ehkä Toivo Lavikaisen luona. — Pojat, harjoitelkaa hyvin Vaala Kaurelan neuvoja ja niksejä hyväksikäyttäen!

SUOMEN Kuurojen Urheiluliiton maastojuoksumestaruuskilpailut pidettiin Helatorstaina Joensuussa Kuurojen »Ryhdin» järjestäminä. Sää oli mitä kaunein ja osanottajia vain kymmenkunta. Tapahtui useita yllätyksiä, mm. nuorten sarjan Rautiainen löi yleisen sarjan parhaat, samoin Narmala voitti viimevuotisen mestarin, Valleniuksen. Molemmilla on näin ollen yksi kiinnitys Paavo Valtari-vainajan muistokirtopalkintoon, josta kilpaillaan vain yl. sarjan 4 km:llä. 8 km:lle jäi saapumatta mm. Pauli Leikas syytä ilmoittamatta. — Parhaat tulokset:

8 km yl. sarja: 1) Väinö Pelli, Kuopio 32.48. 2) Juho Leinonen, Joensuu 34.32.

4 km yl. sarja: 1) Jarmo Narmala, Hämeenlinna 15.08. 2) Tuure Vallenius, Turku 15.12. 3) Martti Lampen, Joensuu 15.47. 4) Toivo Pirinen, Joensuu 17.08.

4 km nuort. sarja: 1) Olavi Rautiainen, Kuopio 15.02. 2) Kaarlo Kynkäänniemi, Oulu 15.54.

KUURO NEEKERINYRKKEILIJÄ *Eugene Hairston* lensi kesäkuun 3 p:nä Pariisiin otellakseen ranskalaista Laurent Dauthuillea vastaan kesäkuun 16 p:nä ja mahdollisesti Euroopan mestaria Humezia vastaan pari viikkoa myöhemmin. 21-vuotias Hairston on tällä hetkellä Yhdysvaltain toiseksi paras keskisarjan nyrkkeilijä. (UP). Helsingin Sanomissa 5. 6. 52.

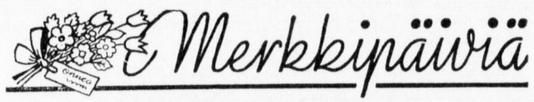

Rouva MIMMI PELTOMÄKI täyttäessään 31. 5. Tampereella 60 vuotta joutui monien onnentoivotusten ja juhlinnan kohteeksi. Yhdistyksen puolesta ojennettiin hänelle jäsenten yhteinen rahalahja ja paljon kukkia ym.

Kahvijuhlassa illalla Mimmi lahjoitti Kuurojen Yhdistyksen omakotirahastoon 10.000 markkaa, josta kaikki sydämellisesti kiittivät. Puheenjohtaja kiitti muutamin sanoin johtokunnan puolesta ja sanoi sen olevan ensimmäinen suuri lahjoitus yksityisen puolesta ja toivoi tämän kauniin tavan saavan seuraajia 50-, 60-, 70-vuotissyntymäpäivinä. Onnekas olkoon Mimmin elämänehtoo.

60 VUOTTA täyttää heinäk. 6 p:nä hakkurikoneenhoitaja SULO AUG. LAITINEN Porin laatikkotehtaalla. Hän on syntynyt Punkalaitumella 1892 ja tuli laatikkotehtaan palvelukseen 28. 10. 1924. Hän pääsi Turun kuurojenkouluun 1904, mutta siirretiin pari vuotta myöhemmin Mikkelin kuurojenkouluun, josta pääsi pois 1912. Aluksi hän työskenteli maatöissä ja jonkun aikaa Ritalassa. Mutta kun maatyö ei ollut hänelle mieleen, hän siirtyi Porin laatikkotehtaalle työhön ja meni naimisiin Elli Lehtosen kanssa.

50 VUOTTA täyttää Tampereella AHTI AHONEN heinäkuun 22 p:nä.

60 VUOTTA täyttää neiti LYDIA FAGERLUND elok. 19 p:nä Snappertunan Nybackassa.

60 VUOTTA täyttää työmies JUHO LEHTONEN Lahdessa elokuun 28 p:nä.

50 VUOTTA täyttää syysk. 4 p:nä rautatientyömies TANELI PENTTINEN Äänekoskella. Hän on syntynyt Pielavedellä. Käytyään Kuopion kuurojenkoulun hän oli ensin töissä kotipuolessaan, siirtyen sieltä ratatöihin, jossa hommassa tulee olleeksi kohta 30 vuotta. Monella ratatyömaalla hän on joutunut olemaan, mm. Oriveden—Jämsän, Suolahden—Haapajärven sekä sodan päätyttyä ratojen korjaustöissä Pohjois-Suomessa, erikoistuen siltatöihin. Sieltä hän muutti ensiksi Suolahteen ja sitten Äänekoskelle. Töissään tunnollisena hän on saavuttanut työnjohdon täyden luottamuksen, toimien nykyään pomona Äänekosken viiskulman ylikäytäväsiltatyömaalla.

Äänekosken Kuurojenyhdistykseen hän liittyi kohta Suolahteen muuttonsa jälkeen. Toimii nykyisin yhdistyksen järjestysmiehenä ja jäsenmaksujen kantajana. Onnittelemme.

60 VUOTTA täyttää syyskuun 8 p:nä emäntä LYDIA MAUNULA Uudenkylän Koskusessa.

60 VUOTTA täyttää VILHO SALONEN syyskuun 17 p:nä Jokelan Nukarissa.

Rouva KATRI PITKÄNEN täyttää 50 vuotta syyskuun 17 p:nä Helsingissä. Hän on tunnettu etevänä kynänkäyttäjänä, puhujana ja esitelmänpitäjänä kautta Suomen.

60 VUOTTA täyttää rouva FANNY KARPPINEN (o.s. Pekkarinen) syyskuun 18 p:nä Jyväskylässä.

80 VUOTTA täyttää ent. talollinen OSKARI LOUTTU syyskuun 18 p:nä Sammaljoella.

60 VUOTTA täyttää neiti LAINA VAINOLA syyskuun 21 p:nä Helsingissä.

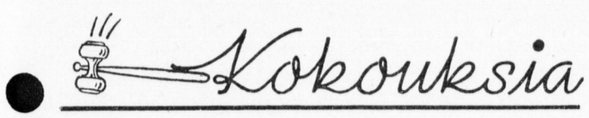

KAINUUN Kuurojenyhdistyksen esitelmätilaisuudet pidetään Kajaanissa Väinämöisen koululla elokuun 9—10 p:nä. Esitelmänpitäjäksi pyydetään toimittaja R. Pitkänen. Leo Heikkinen tekee selkoa kansanopistollisista lomakursseista Niinivaaran kansanopistolla.

RAUMAN ja sen ympäristön kuurot tekevät huviretken Onni Pietilän luo Laitilaan heinäkuun 6 p:nä. Linja-autot lähtevät Raumalta Laitilaan klo 12. Jos voimme, toivomme saavamme linja-auton erikseen käyttöömme, mikäli osanottajia ilmaantuu runsaammin. Kaikki tervetulleita.

VIMPELISSÄ elok. 9—10 p:nä pidettäväksi ilmoitetut esitelmäpäivät *peruutetaan* samanaikaisesti Jyväskylässä pidettävien SKUL:n rata- ja kenttäurheilumestaruuskilpailujen vuoksi.

NIVALAN seudun Kuurojenyhdistys järjestää esitelmäpäivät ensi elokuun 9—10 p:nä *Ylivieskassa*, alkaen lauantaina klo 20. Ohjelma on hyvä. Lisäksi tikanheittoa ja ammuntaa. Puhujaksi toivotaan saatavan toimittaja R. Pitkänen Helsingistä. Tervetuloa Ylivieskaan.

TAMPEREELLA on elok. 30—31 päivinä Kuurojen Yhdistyksen esitelmäpäivät, alkaen lauantaina klo 18. Hyvä ohjelma ja retkeilyjä. Tervetuloa!

KYMENLAAKSON kuurojen esitelmäpäivät pidetään 30—31 p:nä elokuuta Inkeroisissa Sihvolan talossa. Majoitus samassa paikassa. Retkeily Mustialan puutarhalle. Halpaa hyvää ruoka- ja kahvitarjoilua, syyssauna. Tervetuloa Inkeroisiin huvittelemaan.

PORIN Kuurojenyhdistyksen esitelmäpäivät pidetään syyskuun 6—7 p:nä omassa talossa. Hyvä ohjelma.

JYVÄSKYLÄN Kuurot r.y:n *45-vuotisjuhla* ja esitelmäpäivät pidetään 6—7 p:nä syyskuuta, alkaen lauantaina klo 19 illanvietolla. Sunnuntaina klo 13 alkaa 45-vuotisjuhla ja klo 18 illanvietto. Tervetuloa! Juhlapaikka Kuurojenkoululla.

TURUN Kuurojenyhdistys pitää tavanmukaiset esitelmäpäivät syyskuun 20—21 p:nä kuurojenkoululla. Saapuvilla on pastorit Arasola ja Paunu sekä hra T. Rikström Helsingistä ja oman paikkakunnan puhujat. Tervetuloa läheltä ja kaukaa.

HÄMEENLINNAN Kuurojen Yhdistys järjestää esitelmäpäivät syyskuun 27—28 p:nä, alkaen lauantaina klo 19 Tyttölyseossa Erottajankatu 5, ja jatkuen sunnuntaina klo 12 Perttulan Norjantuvassa. Ohjelmasta, joka koetetaan järjestää mahdollisimman arvokkaaksi ja mielenkiintoiseksi, mainittakoon käynti Perttulan koulukodissa. Puhujiksi on pyydetty past. Paunu, sisar Malmila, työnjoht. Östman ja hra Mattila. Lähemmin syysk. numerossa.

VARKAUDEN Kuurojenyhdistyksen esitelmäpäivät pidetään syyskuun 20—21 p:nä ja samalla yhdistyksen *5-vuotisjuhla*. Puhujaksi on pyydetty toimittaja Pitkänen Helsingistä. Lähemmin syyskuun lehdessä. Pyydetään lähiyhdistyksiä välttämään järjestämästä tilaisuuksiaan samanaikaisesti.

KARJALAN kuurojen heimojuhlat pidetään Helsingin kuurojenyhdistyksessä tulevan lokakuun 18—19 päivinä rikkaalla ohjelmalla. Toivotaan saatavan rautateillä 25% matkalippualennus. Sydämellisesti tervetuloa. Lähemmin syyskuun lehdessä.

KOTKAN Kuuromykkäinyhdistyksen valistus ja 45 v. juhlapäivät ovat ensi lokakuun 18—19 p:nä Kotkassa. Lähemmin ensi syyskuun numerossa.

Kotimaasta

TAMPEREEN kaupungin liikennelautakunta on esittänyt kaupunginhallitukselle, että liikennelaitoksen invaliidikorttien jakelu siirrettäisiin sosiaalilautakunnalle ja että liikennelaitokselle myönnettäisiin korvausta näistä invaliidien vapaakorteista. Liikennelautakunta on maininnut, että yleensä kaikissa kunnallisissa liikennelaitoksissa myönnetään invaliideille erikoisalennus, koska he ovat kulkuneuvoista riippuvaisempia kuin terveet ihmiset. Liikennelaitos on jakanut sotainvaliideille vapaakortteja ja siviiliinvaliideille maksualennukseen oikeuttavia todistekortteja, joiden aiheuttama tulojen menetys on tähän mennessä jäänyt liikennelaitoksen tappioksi, vaikka sen pitäisi kuulua huoltoavustuksiin.

Esityksen johdosta kaupunginhallitus on päättänyt esittää valtuustolle, että tamperelaisille invaliideille myönnettäisiin ensi vuoden alusta lukien n. 500 kpl. vapaalippuja kaupungin liikennöimille linjoille. Sosiaalilautakunnan huolto-osaston tehtäväksi annettaisiin kaupunginhallituksen vahvistamien ohjeiden mukaan jakaa nämä liput sota- ja siviiliinvaliideille, mukaanluettuina tuberkuloosi- ja reumainvaliidit sekä kuurot, joiden invaliditeetti on vähintään 50%, varallisuusnäkökohtien perusteella ja muuten entisiä jakoperusteita noudattaen. Lisäksi ehdotetaan kaupungin ensi vuoden talousarvioon merkittäväksi määräraha liikennelaitokselle näin myönnettävistä invaliidilipuista. Kustannukset olisivat noin 6.850.000 mk.

Niinkuin tunnettua, on Helsingin kaupungin liikennelaitos myöntänyt kuuroille, jotka ovat 50 % invaliideja, tämän vuoden alusta alennusliput kunnallisissa liikennevälineissä liittomme sihteerin tekemästä esityksestä. Saman esityksen teki sihteeri Tampereen kaupungin liikennelaitokselle, ja on esitys johtanut myönteiseen tulokseen. Näissä kaupungeissa otetaan huomioon myöskin sosiaaliset näkökohdat, eikä vain liikennevälineiden rahallinen kannattavaisuus niinkuin tehtiin Turussa, jossa ilmoitettiin vapaa- ja alennuslippuja myönnettävän ainoastaan raaja-invaliideille. Kuuroilla on vilkkaasti liikennöidyissä kaupungeissa omat vaaransa kulkiessaan työ- ja asiamatkoillaan joko polkupyörillä tai jalkaisin. Toivottavasti Turun liikennelaitos tässä asiassa seuraa Helsingin ja Tampereen hyvää esimerkkiä ja ottaa asian uudelleen käsiteltäväkseen. Paikallisen yhdistyksen olisi ajettava tämä asia suotuisaan ratkaisuun kuurojen hyväksi tekemällä uusi esitys.

KUOLLUT. Jalmar Nummelin, synt. 6. 9. 1884, kuoli vaikean taudin murtamana maalisk. 1 p:nä Laitilan kunnalliskodissa.

HUONOKUULOISTEN kansakoululasten komitean mietintö on valmistunut ja se on jätetty valtioneuvostolle viime toukokuun alussa. Kouluhallituksen taholta on mietintöä jaettu SHHL:n nähtäväksi. Toivottavaa olisi, että myöskin meidän liittomme saisi yhden kappaleen mietintöä tutustumista varten. Kun valtioneuvosto pyytänee mietintönsä lausuntoja eri tahoilta, olisi suotavaa, että Suomen Kuurojen Liitto r.y:kin saisi antaa oman lausuntonsa siitä.

LAHDEN Kuurojenyhdistyksen Naiskerho perustettiin kesäk. 15 p:nä Yhteiskoululla. Saapuvilla oli 27 naista, rva Aura Ahlbäck Helsingistä sekä yhdistyksen puheenjohtaja Kosti Remmi. Kokouksen puheenjohtajana oli rva Aura Ahlbäck ja sihteerinä rva Aino Koskinen.

Vuoden 1952 puheenjohtajaksi valittiin rva Kaisu Lehtonen. Johtokuntaan tuli valituiksi sihteeriksi rva Irja Remmi, varapuheenjohtajaksi rva Vappu Nurminen, rahastonh. rva Katri Järvien ja jäsenkirjuriksi rva Irene Lehtonen, varalle rvat Sandra Auvinen ja Aino Koskinen.

UUSIA YHDISTYKSIÄ. Helsingissä on hra Martola perustanut »Kuurot lapset puhetaitoisiksi r.y.» nimisen yhdistyksen viime helmik. 3 p:nä. Sen johtokuntaan kuuluvat: puheenjohtajana Carl-Erik Martola, Tyyne Kaino Pihlava (o.s. Marja-aho), Kauko Emil Mäkelä, Kaarlo Kalervo Elomaa, Greta Johanna Marja-aho sihteerinä. Varajäsenet: Urho Pihlava ja Arvo Marja-aho. Nimen merkitsevät puheenjohtaja Martola ja sihteeri Marja-aho kumpikin erikseen.

Helsingissä pidettyjen kuurojen pikkulasten äitikurssien aikana osanottajat päättivät perustaa yhdistyksen valvomaan kuurojen lasten etuja. Yhdistyksen toimintapiiriin tulevat kuulumaan sekä pikkulapset että myös jo koulua käyvät nuoret kuurot. Yhdistyksen johtokuntaan valittiin maisteri Jorma Väänänen, rouva Maija Hellqvist-Väänänen, insinööri A. Pöntys, vankilavirkailija H. Nummela ja rouva Irene Melart. Johtokunnan tehtäväksi jäi yhdistyksen nimen määrääminen, sääntöjen laatiminen ja yhdistyksen rekisteröiminen.

Mikäli me tiedämme, ei hra Martolan yhdistyksellä ole mitään *mahdollisuuksia eikä kykyä* opettaa kuuroja lapsia puhetaitoisiksi niinkuin sääntöjen 2 §:ssä mainitaan tarkoitukseksi, joten toiminta keskittynee 3:ssa §:ssä mainittuihin *rahanhankintakeinoihin*. Kuurojen lasten opettamisesta n.s. Tracy-Clinic kurssin avulla on huolehtinut tähän asti ja huolehtii vastakin pastori Lauri Paunu Helsingin Kuurojen Ystävät r.y:n, Suomen Huonokuuloisten Huoltoliiton ja Seurakuntatyön Keskusliiton kustannuksella. Nämä ovat järjestäneet n.s. äitikursseja kuurojen lasten äideille. Lisäksi on liittomme tehnyt valtiovallalle pontevia esityksiä kuurojen lasten oppivelvollisuusiän alentamisesta ja esikoulujen perustamisesta.

LAPPEENRANNASSA pidettiin pääsiäisenä kuurojen kirkkopäiviä. On ilolla todettava, että kuurot tahtovat kokoontua yhteisille kirkkopäivillensä. Hehän eivät voi ottaa osaa seurakunnan jumalanpalveluksiin, siksi onkin tärkeää, että he näin juhlia järjestäessään tahtovat kokoontua kirkkopäivien merkeissä ja tulla Jumalan sanan ympärille. Heidän joukossaan on varmasti monia, jotka etsivät pelastusta omalle kohdalleen. Hekin tahtoisivat päästä kerran siihen kiittävään ja ylistävään joukkoon, jotka Karitsan vapauttamin kielin kiittävät.

Useat näilläkin juhlilla todistivat siitä Herrasta, jota he tahtovat seurata. Eräskin heistä kertoi, mitä Jumalan sana hänelle merkitsee. Oli vaikuttavaa nähdä ja kuulla, kun heistä toiset puhuen ja viittoen tulkitsivat ajatuksiaan.

Juhlia järjestettäessä tulee usein vaikeuksia ja esteitä, niin näitäkin kirkkopäiviä järjestellessä saimme kokea vaikeuksia. Suurimpiin niistä lukisimme sen, ettei rovasti Myyryläinen päässyt tulemaan mukaan, useiden muiden tehtäviensä vuoksi. Mutta siitä huolimatta saamme olla kiitollisia Jumalalle, että Hän oli kanssamme ja siunasi yhdessäolomme näillä juhlilla. Kuulevia avustajia oli näillä kirkkopäivillä rovasti Kallio, sisar Tyyne Heikkilä, Vilho Mälkiäinen ja allekirjoittanut, jotka sen armon mukaan, mikä heille oli annettu, koettivat kirkastaa Jeesusta, joka on tullut kaikkia ihmisiä etsimään ja pelastamaan. Tällaisia juhlia järjestettäessä kuurot tarvitsevat välttämättä kuulevien apua, varsinkin sellaisten, jotka ovat opetelleet heidän viittomakieltään. Silloin he voivat yht'aikaa puhua sekä kuuroille että kuuleville ja tulkita kuuroille juhlilla pidetyt puheet ja laulut.

Moni varmaan ajattelee, että on vaikeaa oppia kuurojen viittomakieltä, mutta omasta kokemuksestani voin sanoa, ettei se niin vaikeata ole kuin miltä se aluksi näyttää, eikä likikään niin vaikeata kuin jonkun muun vieraan kielen oppiminen. Olisi toivottavaa, että hyvin monet kuulevat opettelisivat kuurojen viittomakielen ja sormiaakkoset, silloin he voisivat järjestää useampia tällaisia juhlia ja kirkkopäiviä, tarvitsematta kärsiä puutetta siitä, etteivät ne harvat työntekijät, jotka kuurojen parissa työskentelevät, sattuisi pääsemään mukaan. Toivoisin juuri sinun, joka satut tämän lukemaan ottavan sydämellesi kuurojen asian. Heidän silmänsä katsovat meitä ja pyytävät: tule ja auta meitä.

Meidänkin tulee muistaa, että meillä on terveet aistit ja ne ovat Jumalan lahja, jotka Hän voi ottaa meiltä pois. Olemmeko muistaneet kiittää näistä lahjoista? Kuurot ovat Jeesukselle rakkaita, ja jos suljemme heiltä sydämemme, niin meille voidaan kerran sanoa: Minkä olette jättäneet tekemättä yhdelle näistä pienemmistä, sen olette jättäneet tekemättä minulle. *Uuno Kiili.*

KUOPIOSSA pidettiin Kuurojen kirkkopäivät helluntaina. 1. 6. klo 10 kokoontui lähes satakunta kuuroa Kuopiosta ja sen ympäristöstä yhteisille kirkkopäiville Kuopioon kuurojen koululle. Rovasti Otto Myyryläinen avasi kirkkopäivät tuoden terveisiä Mikkelin kuurojen piiristä ja kosketteli puheessaan helluntain merkitystä. Oulun piirin kuurojen pappi Heikki Hyvärinen tervehti osanottajia piirinsä puolesta. Kuurojen parissa toimivat seurakuntasisaret Martta Murto Tampereelta ja seurakuntasisar Alli Rönkkömäki Oulusta kertoivat työkenttänsä tervehdyksen.

Illalla juhlat jatkuivat diakoniapastori Reino Ylösen puhuessa Jumalan perheväen merkityksestä kristityn elämässä. Kuurosokea rva Helga Hartikainen johti onnistuneesti kuurojen lausuntakuoroa, joka lausui rva Hartikaisen kirjoittaman runon »Varron mä kevättä ihanaa». Saarnaaja Kosonen kuvasi helluntain lahjaa. Rva Salmikko lausui erään runon. Pastori Martti Huuskonen ja rov. O. Myyryläinen päättivät tilaisuuden puheillaan.

2. 6. päivät jatkuivat kuurojen ja seurakunnan yhteisellä jumalanpalveluksella tuomiokirkossa, jossa sisar Martta Murto tulkitsi viittomakielellä virret, past. H. Hyvärinen tulkitsi liturgian ja rov. O. Myyryläinen saarnasi myös viittomakielellä. Tällainen kuurojen yhteinen jumalanpalvelus oli nyt ensikerran Kuopiossa.

Kirkosta siirryttiin kuurojen kouluun, jossa eräs kaupungin diakoniaompeluseura tarjosi juhlaväelle kirkkokahvit. Herra Antti Hartikainen lausui Kuopion kuurojen puolesta osanottajat tervetulleiksi ja viittasi tällaisten kokousten merkitykseen. Kuopioonkin olisi tarkoitus saada seurakuntasisar aistiviallistyötä varten. Kuurojen kuoro esitti kuorolausuntaa rva Helga Hartikaisen johdolla. Rovasti O. Myyryläinen selosti kuurojen elämään liittyviä vaikeuksia ja samalla niitä tarpeita, mitä tarvittaisiin heidän huollossaan. Kirkon sosiaalisihteeri khra Lauri Tuomi kuvasi nykyisen seurakuntadiakonian kehitystä ja sen eri toimintamuotoja. Siihen liittyen on Helsingissä, Turussa, Tampereella, Vaasassa, Oulussa ja Jyväskylässä kehittynyt aistiviallisten parissa suoritettavaa vapaaehtoista huoltotyötä, jota johtavat työhön erikoistuneet seurakuntasisaret. Samalla hän lausui toivomuksen, että joku Kuo-

pion seurakuntasisarista saisi vastuulleen toiminnan sokeiden ja kuurojen parissa. — Past. H. Hyvärinen luki sisar Eeva Malmilan lähettämän tervehdyksen, mikä sisälsi hänen kertomuksensa työstä aistiviallisten parissa. Tervehdyksensä työkentältään toivat sisaret Alli Rönkkömäki ja Martta Murto. — Kumpikin heistä mainitsi, että työ aistiviallisten parissa vaatii siihen erityisesti koulutettua seurakuntasisarta.

Rva Helga Hartikainen kertoi häntä kohdanneista vaikeuksista kuuromykkänä ja sokeana, mutta totesi selviytyneensä niistä elämän uskonsa ja hyvien ystävien avulla.

Kirkkopäivät päättyivät kuurojen yhteiseen ehtoolliskäyntiin Tuomiokirkossa.

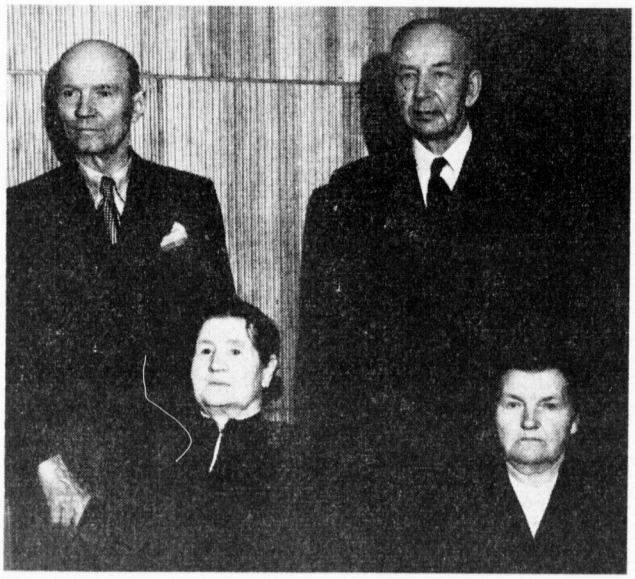

Istumassa: Fredrika Puolakka ja Anna Miettinen
Seisomassa: Eino Karilas ja Antti Jokelainen

LUOKKAKOKOUS. Kuopion kuurojenkoulusta 1902 poispäässeet oppilaat, joista oli enää elossa ainoastaan neiti *Anna Miettinen,* rouva *Fredrika Puolakka,* ja kirjaltajat *Antti Jokelainen* ja *Eino Karilas,* pitivät 50-vuotisluokkakokouksensa Kuopiossa yhteisillä päivällisillä Hotelli Puijonsarven ravintolassa kesäkuun 1 p:nä. Verestettiin 50 vuoden takaisia koulumuistoja ja kunnioitettiin hiljaisella hetkellä manalle menneiden opettajien ja luokkatovereiden muistoa. Tämän jälkeen tehtiin kunniakäynti johtaja Kust. Killisen haudalle.

ANTEEKSIPYYNTÖ. Pyydämme nöyrimmästi anteeksi aiheettomia puheitamme herra *Huugo Mäkisestä,* joilla olemme tulleet häntä loukanneeksi.

Säynätsalossa 20. 5. 52. *Terttu* ja *Eero Ojala.*

OIKAISU. Oikaisuna ilmoitetaan, että Vihtori Mäkelä täytti 1. 6. 52 70 vuotta eikä 60, kuten toukokuun numerossa erehdyksessä mainittiin.

KIITÄN sydämellisesti kaikkia, jotka muistivat minua täyttäessäni 50 vuotta lahjoin, kukkasin, sähkösanomin ja kirjein.

Kodisjoella, 25. 6. 52. *Paavo Laaksonen*

SEURAKUNTAOPISTON kurssin osanottajain *kuvat* ovat onnistuneet erittäin hyvin. Halukkaat saavat tilata 3 valok. postikorttia 200:— osoitteella: *Sasi,* Palko. *Santeri Virtanen.*

MAATALOUSTÖIHIN tottuneita MIEHIÄ ja KARJANHOITOON perehtynyt NAINEN saavat työtä Iisalmen Kuurot r.y:n omistamassa Saarelan kartanossa Pielavedellä. Talosta täysi ylöspito. Lähempiä tietoja antaa isännöitsijä VEIKKO LÄMSÄ, os. *Säviä,* Saarelan kartano.

†

Rakas tätimme

ANNA NEVALAINEN

synt. 21. 1. 1891 Pielisjärvellä, kuoli 25. 4. 1952 Joroisissa.

Kaivaten
Veljien ja sisaren lapset.

Ahkera käsi on rauennut.
Kiitos, täti, kaikesta.

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

57. vuosikerta 1952

Julkaisija: SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y.
Päätoimittaja URHO KIERIMO, Turku, Kuurojenkoulu. Puh. 11 490.
Toimitussihteeri: RURIK PITKÄNEN, Helsinki, Liisankatu 27 E 10. Puh. 38 154.
Toimituskunta: Börje Ahlbäck, Eino Karilas, J. K. Palomaa, Katri Pitkänen.
Toimitus ja konttori: H:ki, Liisank. 27 E 10. Puh. 38 154. Kirjoitukset ja kuvat lähetettävä ennen kuukauden 15 päivää.
Tilaushinta: Koko vuodelta 1952 kotimaassa 400:—, ulkomaille 500:—. Tilauksia vastaanottavat kaikki postitoimistot.
Ilmoitushinnat: Lähempiä tietoja saa puh. 38 154. Kihlaus-, vihkimä- ja syntymäilmoitukset 300:—. Kuolinilmoitukset 500:—.
Kaikki maksut suoritettava Suomen Kuurojen Liitto r.y:n postisiirtotilille n:o 6825 tahi talouspääll. Evert Toiviolle, Helsinki, Laivurink. 33 D 88.

Arv.

kirjeenvaihtajillemme

huomautamme, että kaikkien uutisten ja muiden kirjoitusten tulee olla toimituksessa *ennen kuukauden* 15 *päivää.*

HENKILÖMUOTOKUVAT

julkaistaan vain siinä tapauksessa, että kuvaa seuraa 500:—. Kuvien tulee olla toimituksessa ennen kuukauden 15 päivää.

KOULUILLE

suosittelemme seuraavia oppikirjoja:

U. Kierimo:
Ensimmäinen lukukirjani 100:—

U. Kierimo:
Pienviljelyksen alkeistietoja 50:—

H. Nyberg:
Katekismus ja kristinoppi 150:—

A. I. Savolainen:
Raamatunhistoria 200:—

E. J. Pesonen:
Luonnontieto 200:—

Hintaan lisätään lähetyskulut

Tilattavissa os.:

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y.
Helsinki, Liisankatu 27 E 10

Kuurojen Joulu

1952

ilmestyy taas marraskuussa runsaasti kuvitettuna ja sisältörikkaana. Hinta 100 mk kpl. Myyjille hyvät palkkiot 10—25%:iin myyntimäärästä riippuen.

Yhdistykset! valitkaa asiamiehenne myymään omaa joululehteänne.

Asiamiehet! Ilmoittakaa haluamanne kappalemäärä ennen 15. 9. 52.

Jokaisen yhdistyksen ja yksityisen velvollisuus on tukea omaa liittoansa myymällä mahdollisimman runsaasti joululehteä, jonka tuotosta riippuu, voiko liittomme menestyksellä toimia kuurojen hyväksi.

SUOMEN KUUROJEN LIITTO
Helsinki — Liisankatu 27 E 10

Tilatkaa vuodeksi 1952 —

Prenumera för år 1952 på

KUUROJEN LEHTI-
TIDSKRIFT FÖR DÖVA

vuosikerta 57 — 56 årgång

Ilmestyy kerran kuukaudessa, seuraten tapahtumia kuurojen maailmassa koti- ja ulkomailla.

Toimituskunta:
Börje Ahlbäck — Eino Karilas — Urho Kierimo — J. K. Palomaa — Katri Pitkänen — Rurik Pitkänen.
Kirjeenvaihtajia eri puolilla maata!

Tilaushinnat:
Koko vuodelta 400 mk — ulkomaille 500 mk. Kuurojenkoulujen, ammatti- ja talouskoulujen oppilaat saavat sen tilaamalla opettajansa kautta jaettavaksi 100 markalla koko vuodeksi.

Tilauksia vastaanottavat kaikki postikonttorit, asiamiehet, yhdistyksissä ja lehden konttori, os. Helsinki, Liisankatu 27 E 10. — Postisiirtotili n:o 6825.

Tehkää tilauksenne nyt heti ja tarjotkaa lehteä myös tuttaviennekin tilattavaksi. Omaa lehteänne levittämällä hankitte kannattajia kuurojen asialle kuulevienkin keskuudesta.

Utkommer en gång i månaden. Vad som sker och vad som hänt i de dövas värld, både in- och utrikes, skildras utförligt.

Redaktionskommitté:
Börje Ahlbäck — Eino Karilas — Urho Kierimo — J. K. Palomaa — Katri Pitkänen — Rurik Pitkänen.
Korrespondenter i skilda delar av landet.

Prenumerationspris:
För hela året 400 mk — till utlandet 500 mk. Elever i dövskolorna samt yrkes- och hushållskolorna kunna genom lärarna få prenumerera för 100 mk i året.

Prenumeration kan ske genom alla postkontor, föreningarnas ombud och tidskriftens kontor, adr. Helsingfors, Elisabetsgatan 27 E 10. Postgirokonto n:o 6825.

Gör Eder prenumeration genast och rekommendera tidskriften för Edra vänner och bekanta. Genom att sprida Er egen tidskrift på detta sätt skaffar Ni anhängare och förespråkare för de dövas sak i de hörandes krets.

RURIK PITKÄNEN
toimitussihteeri
red.sekreterare

URHO KIERIMO
päätoimittaja - huvudredaktör

BÖRJE AHLBÄCK
ruotsinkiel. toimittaja
svenskspr. redaktör

Kauppakirjapaino Oy., Helsinki 1952.